

Sứ Đèp Loài Hoa

TOÀ TỔNG GIÁM MỤC TP.HỒ CHÍ MINH

NGUYỄN NGỌC SƠN

SỨ ĐIỆP LOÀI HOA

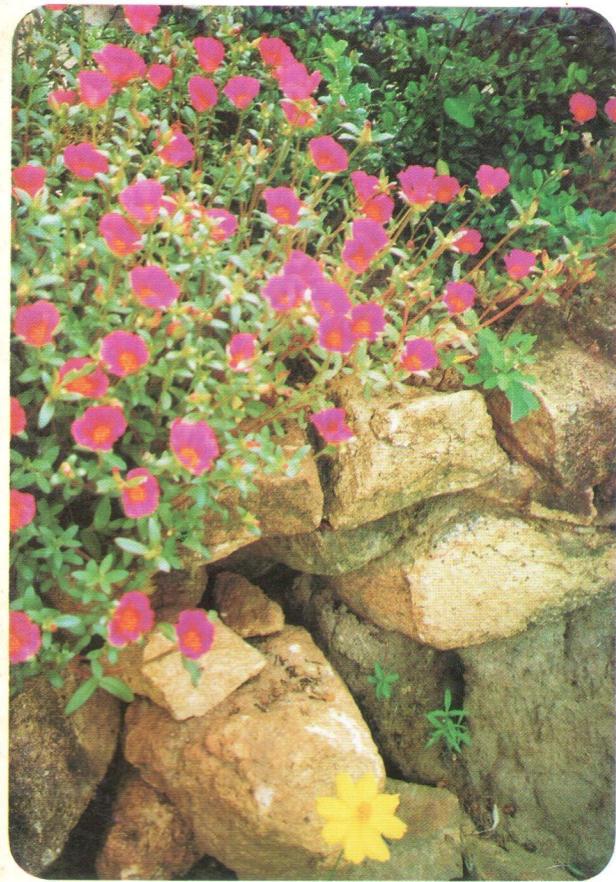

Ảnh : Dinh Ngoc Anh

- * 21 loài hoa đẹp như một giỏ hoa đủ màu trao cho người mình quý mến, yêu thương.
- * 21 sứ điệp của loài hoa để nhắc mình và nhắn người những bài học về cuộc sống.

Chia Sàn 6

GIÁ : 4.500đ VN.

Cha con đồng lòng thì đất cũng hoá ra vàng,
Anh em chung sức thì đá cũng thành ra ngọc.

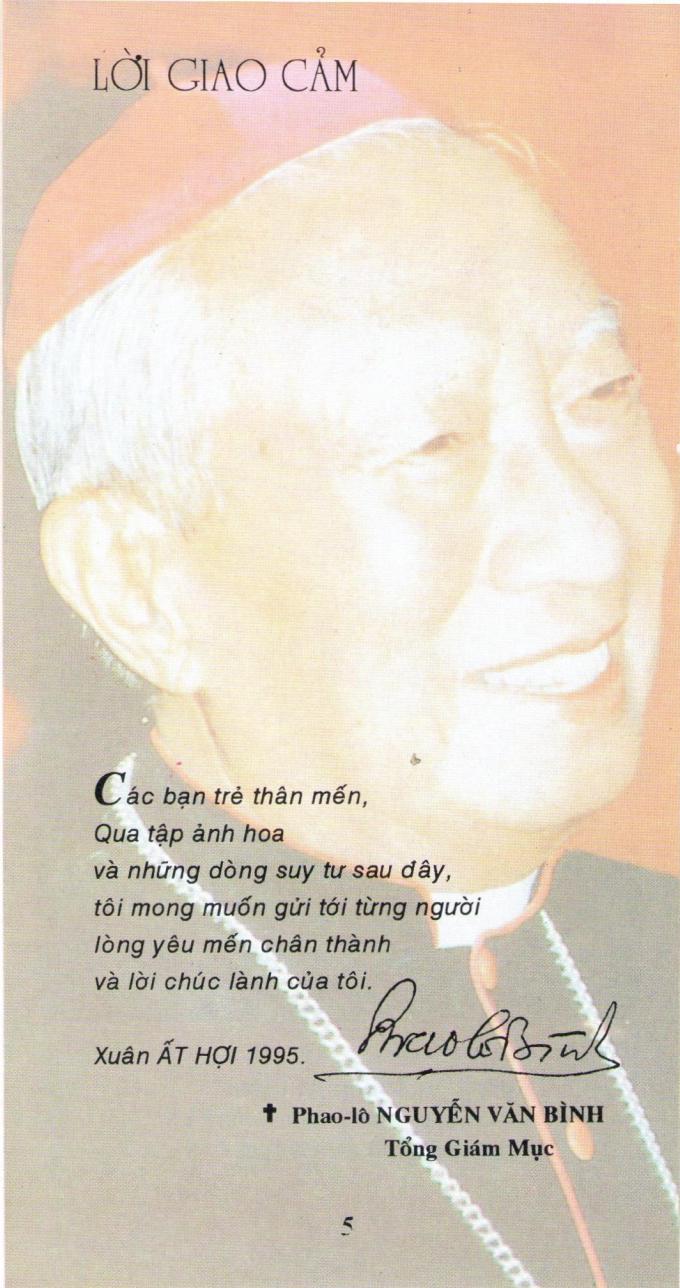
Cô Ngân

LỜI GIAO CẢM

MỤC LỤC

<i>Mục lục</i>	4
<i>Lời giao cảm</i>	5
<i>Hoa Hướng Dương</i>	6
<i>Hoa Đại</i>	8
<i>Hoa Lưu Ly</i>	10
<i>Hoa Tigôn</i>	12
<i>Hoa Giấy</i>	14
<i>Hoa Mười Giờ</i>	16
<i>Hoa Muồng Đại</i>	18
<i>Hoa Mướp</i>	20
<i>Hoa Hồng Môn</i>	22
<i>Hoa Râm Bụt</i>	24
<i>Hoa Cảnh Chuồn</i>	26
<i>Hoa Phát Tài</i>	28
<i>Hoa Quỳnh</i>	30
<i>Hoa Hồng</i>	32
<i>Hoa Xương Rồng</i>	34
<i>Hoa Nhất Chi Mai</i>	36
<i>Hoa Súng</i>	38
<i>Hoa Lan Chuỗi Nhện</i>	40
<i>Hoa Cát Đắng</i>	42
<i>Hoa Muồng Bò Cạp</i>	44
<i>Hoa Bất Tử</i>	46

***

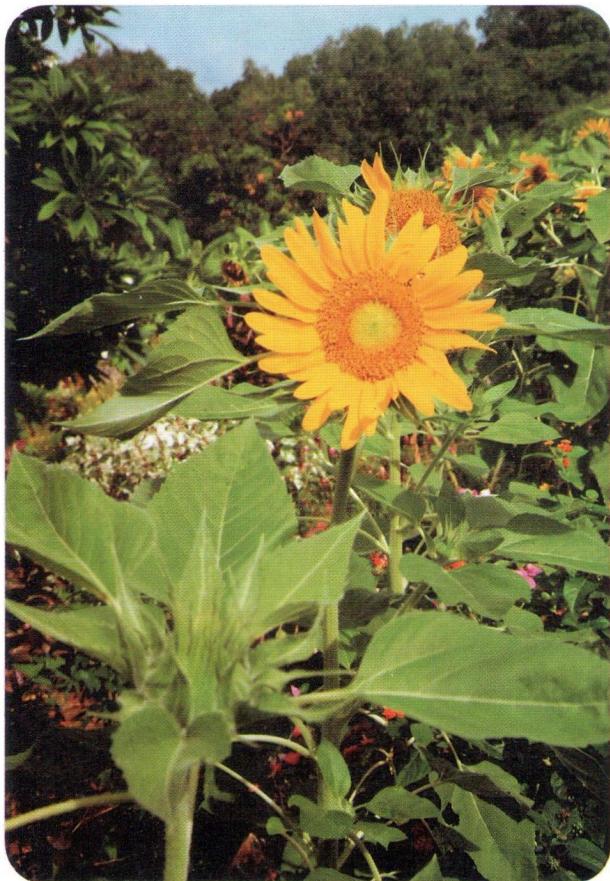

Các bạn trẻ thân mến,
Qua tập ảnh hoa
và những dòng suy tư sau đây,
tôi mong muốn gửi tới từng người
lòng yêu mến chân thành
và lời chúc lành của tôi.

Xuân ẤT HỢI 1995.

† Phao-lô NGUYỄN VĂN BÌNH
Tổng Giám Mục

HOA HƯỚNG DƯƠNG

Ảnh : Nguyễn Ngọc Sơn

*Ngẩng lên không hổ với trời,
Cúi xuống không害羞 với người,
Đó là một điều vui sướng.*

Mạnh Tử

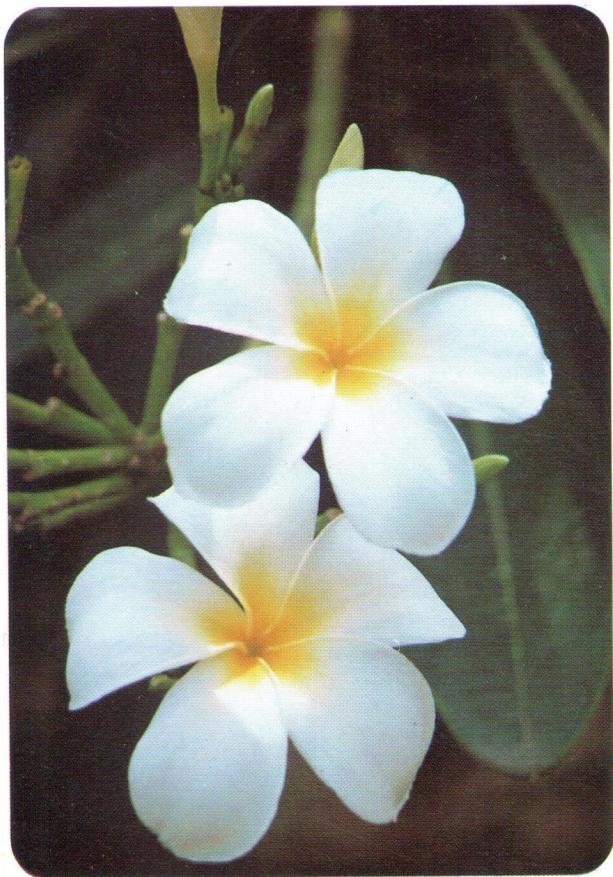
Mặt trời đỏ chói bắt đầu tỏa sáng và sưởi ấm cho tôi. Đàn ong cồn mẩn đã bay đi hút mật trên hoa me, hoa phượng. Các cây xanh đang tỏa dưỡng khí cho tôi thở. Làm sao tôi có thể nằm lười biếng trên giường khi vùn trụ không ngừng làm việc ?

Bác nông dân đã ra đồng từ tờ mờ sáng, chăm bón cho cây lúa đơm bông để nồi cơm tôi ăn thơm mùi gạo mới. Chị công nhân đã vào ca dệt, chuẩn bị những thước vải cho quần áo tôi mặc. Làm sao tôi có thể rong chơi khi người khác luôn tay lao động ?

Bao nhiêu người đang tích cực làm việc, xây dựng cho đời mình và đời người như mầm cỏ, nhánh cây hôm nay vươn dài hơn ngày hôm trước.

Vì thế, tôi cần phải sống một ngày mới với tất cả trách nhiệm làm người.

HOA ĐẠI

Ảnh : Đình Toán

Yêu là tạo hạnh phúc cho người khác
như là hạnh phúc của chính mình.

Leibnitz

Loài hoa dạy tôi bài học quảng đại vì cả một đời tỏa hương thơm và khi chết đi, còn giao thân xác khô héo cho con người làm thuốc.

Quảng đại chính là rộng rãi trong quan hệ với vật chất và bao dung trong quan hệ với con người. Quảng đại là mở lòng để tha thứ, cảm thông, và mở tay để chia sẻ quà tặng của Tao Hoá thay vì giữ khư khư tất cả.

Thời buổi ngày nay nhiều người thường mua bán đổi chác chứ ít khi nào biết trao tặng, cho đi. Nếu có cho đi, người ta lại chỉ cho những vật thừa, chất thải, chứ không dám cho cả con người mình như loài hoa quảng đại.

Có người nói rằng mình sẵn sàng cho kẻ nào xứng đáng. Loài hoa đâu có phân biệt thế. Hương hoa lan tỏa cho người tốt cũng như kẻ xấu và xác hoa làm thuốc cho người công chính cũng như kẻ gian tà.

Không biết bao giờ con người mới học hết bài học của cỏ cây ?

HOA LƯU LI (Forget-Me-Not)

Ảnh : Nguyễn Ngọc Sơn

*Guom tuy tốt có mài mới sắc
Tài tuy hay có học mới cao.*

Tập ngữ

Những cánh hoa màu tím gửi lời nhắn
nhủ thiết tha : "Xin đừng quên tôi". Nhưng ai
còn nhớ và ai đã quên, nhát là khi ta vắng
mặt sau cuộc đời trần thế ?

Nhiều người làm việc gì, cho vật nào cũng
muốn ghi dấu ấn mình trên đó như để người
khác khỏi quên. Nhưng chính khi ta biết quên
mình, quên quyền lợi riêng mình, ta lại tìm
được mình mãi mãi. Bài học này tôi đã nhận
được từ những dòng sông.

Dòng Cửu Long đầy phù sa, dòng Hồng Hà
đò thắm hay dòng Hương Giang lững lờ, tất
cả đều chảy ra biển. Ta tưởng chừng như
chúng đã chết khi hòa mình vào biển cả. Vậy
mà không một con sông nào muốn chảy ngược
dòng nên không một giọt nước nào của chúng
biết mất. Hơi nước từ biển bốc lên thành mây,
thành mưa trả lại cho chúng dòng nước tinh
khiết từ trời.

Hiểu được bài học đó, tôi mới biết âm thầm
làm việc, chẳng còn lo ai nhớ, ai quên.

HOA TIGÔN

Ảnh : Đình Toán

*Người dòi được ngọn núi lớn
chính là người đã bắt đầu
lấy đi tùng viên đá nhô.*

Tục ngữ Trung Hoa

*Cành hoa tigôn vượt tường bê tông cốt thép
leo sang nhà bên cạnh. Cô bé láng giềng ngắt
trộm cánh hoa đỏ tươi ép vào tập vở học trò
tặng bạn. Hoa trở thành sứ giả chuyển lời
tình yêu cho những con người.*

Vậy mà có lần hoa tigôn cứ ám ảnh tôi về
những thất bại trong cuộc tình tưởng tượng
theo lời thơ của T.T.Kh để thương vay khóc
muốn, dù trái tim học trò chưa từng tan vỡ và
vết thương lòng không có những giọt máu
hồng rơi.

Có lẽ cành hoa nhắc nhớ ta về tình thương
nhân loại bao la, với những trái tim nho nhỏ
quấn quanh nhau như vòng tay của đàn em
thơ trên bãi biển đang hát vang bài : “Trái đất
này là của chúng mình...”.

Vòng tay xanh đại dương giống như màu lá
ôm tròn năm châu với những con người có trái
tim hồng thắm dù màu da bên ngoài có thể là
vàng, đỏ, trắng, đen, nâu.

Tình thương chân thành sẽ luôn luôn vượt
mọi bức tường ngăn cách để khâu chặt con
người với nhau bằng sợi chỉ ngũ sắc nhiệm
mầu.

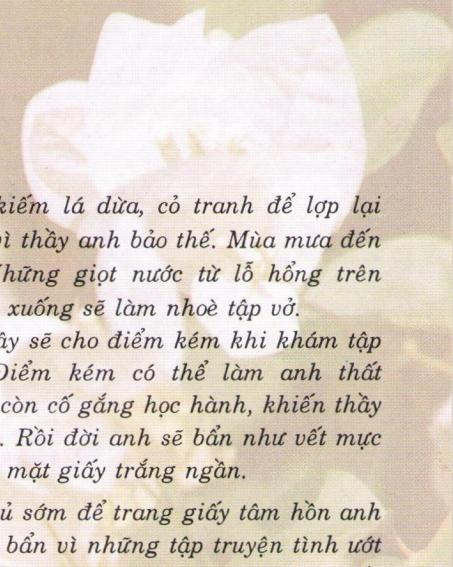
HOA GIẤY

Ảnh : Đinh Toán

Nguồn trong, dòng nước trong,
Nguồn đục, dòng nước đục.

Tuân Tử

*Anh đi kiếm lá dừa, cỏ tranh để lợp lại
mái trường vì thầy anh bảo thế. Mùa mưa đến
rồi em ạ. Những giọt nước từ lỗ hổng trên
mái nhà nhỏ xuống sẽ làm nhoè tập vở.*

*Anh sợ thầy sẽ cho điểm kém khi khám tập
ngày mai. Điểm kém có thể làm anh thất
vọng, không còn cố gắng học hành, khiến thầy
chán, bạn xa. Rồi đời anh sẽ bẩn như vết mực
loang lổ trên mặt giấy trắng ngần.*

*Anh đi ngủ sớm để trang giấy tâm hồn anh
không bị bôi bẩn vì những tập truyện tình ướt
át giấu thầy xem trong lớp hay những cuốn
băng hình đôi truy xem lén khi ba mẹ vắng
nhà. Những hình ảnh ma quái, khiêu dâm,
bạo lực ấy đã làm cho tâm hồn anh đen bẩn
như vài dòng kênh, con rạch đen ngòm ở
thành phố.*

*Anh muốn khơi lại dòng nước trong lành
cho xứng với tấm áo trắng học trò bằng những
tư tưởng thanh cao, sách báo lành mạnh, phim
ảnh vui tươi.*

*Em có muốn cùng anh lợp lại mái dột tâm
hồn để trang giấy đời mình trắng đẹp không
em ?*

HOA MƯỜI GIỜ

Ảnh : Nguyễn Ngọc Sơn

Ví thử đường đời bằng phẳng cǎ,
Anh hùng hào kiệt có hon ai ?

Nguyễn Bá Học

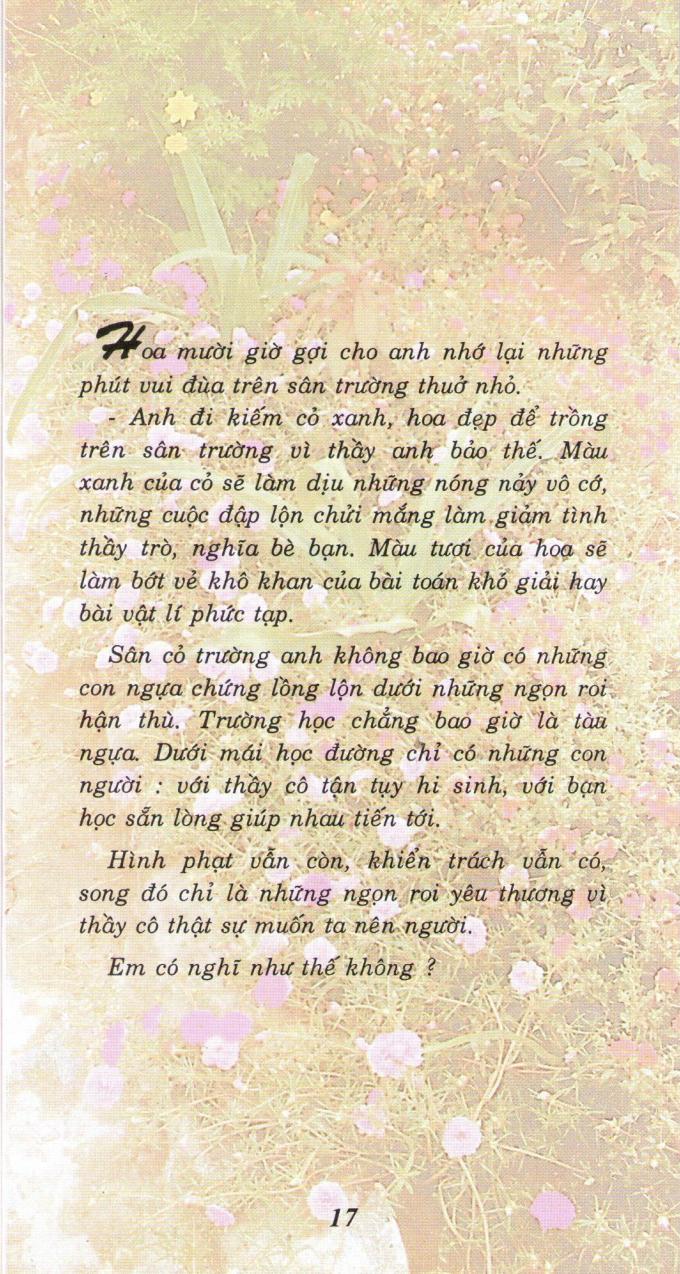
Hoa mười giờ gợi cho anh nhớ lại những phút vui đùa trên sân trường thuở nhỏ.

- Anh đi kiếm cỏ xanh, hoa đẹp để trồng trên sân trường vì thầy anh bảo thế. Màu xanh của cỏ sẽ làm dịu những nóng nảy vô cớ, những cuộc đập lộn chửi mắng làm giảm tinh thần trò, nghĩa bè bạn. Màu tươi của hoa sẽ làm bớt vẻ khô khan của bài toán khó giải hay bài vật lí phức tạp.

Sân cỏ trường anh không bao giờ có những con ngựa chítng lồng lộn dưới những ngọn roi hận thù. Trường học chẳng bao giờ là tàu ngựa. Dưới mái học đường chỉ có những con người : với thầy cô tận tụy hi sinh, với bạn học sẵn lòng giúp nhau tiến tới.

Hình phạt vẫn còn, khiển trách vẫn có, song đó chỉ là những ngọn roi yêu thương vì thầy cô thật sự muốn ta nên người.

Em có nghĩ nhu thế không ?

HOA MUỐNG DẠI

Ảnh : Đinh Toán

Người có chí khí thì việc gì cũng thành tựu.

Hán Quang Vũ.

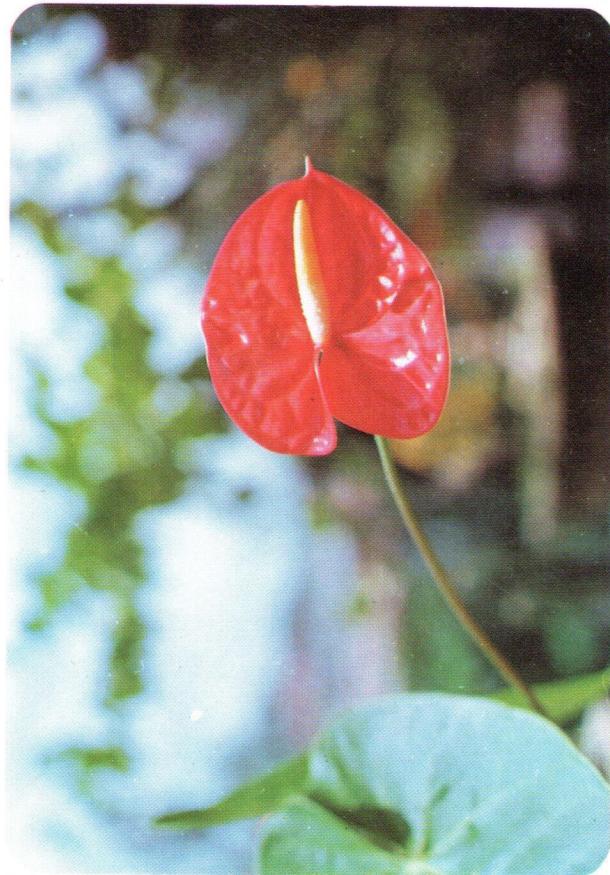
*L*oài hoa nhắc nhớ anh em chúng mình về
bữa ăn hằng ngày có dĩa rau muống đơn sơ.

Bữa cơm đầy tình thương của mẹ với bao
nhiều vất vả lo lắng cho đàn con, chỉ mong
sao con mình khoẻ mạnh có sức học hành.
Mâm cơm đầy tình thương của cha sau bao giờ
khó nhọc ngược xuôi, chỉ mong sao con mình
khôn lớn thành người. Mồ hôi cha đổ có khi
còn nhiều hơn bát canh trước mắt. Nên dù lỡ
canh có nhạt và cơm có nát ta cũng hăng vui vẻ
cầm bát lên ăn.

Em đừng quên lời mời đặc biệt của người
Việt Nam em nhé. Lời mời giúp ta ý thức bốn
phận đối với gia đình, dân tộc để sẵn sàng
xới cơm và nhường cho nhau những miếng ăn
ngon. Nếu ta chưa biết nhường nhau con tôm,
miếng thịt, chắc sau này ta sẽ giận hờn đâm
chém nhau vì một chút lợi, chút danh.

Lúc ấy ta chỉ là một loài muống dại chứ
không thể trở thành ngọn rau bồ dưỡng cho
con người.

HOA HỒNG MÔN

Ảnh : Nguyễn Kim Tiếng

Ước nguyện của đời tôi :

Chỉ nghĩ điều tốt đẹp

Chỉ nói lời chân thành

Chỉ làm việc chính đáng

Nguyễn Ngọc Sơn

Anh nói với mẹ thêu cho em ngọn lửa hồng trên áo. Nhắc mẹ thêu nho nhỏ nghe anh vì em không muốn bạn bè tưởng rằng mình chung diện. Cuộc đời đâu phải là sân khấu để cho con người lừa nhau bằng những lớp áo hóa trang. Em chỉ muốn tự nhắc nhủ mình cần phải giữ mãi ngọn lửa trong tim.

Ngọn lửa hồng ấy sẽ là dấu hiệu để bạn bè nhận ra nhau như bảng tên trường gắn trên ngực áo. Em mơ một ngày nào đó, nhiều người sẽ in hay vẽ những ngọn lửa hồng nho nhỏ trên khăn áo, túi sách, trên bảng hiệu, cửa nhà, trên vườn cây, hàng hoa.

Chẳng ai nói với ai nhưng thấy hình ngọn lửa ở đâu là hiểu ngay ở đấy có một người trung thực. Mình có thể tin tưởng cậy nhờ như một người bạn tốt vì người ấy đang giữ trong lòng ngọn lửa yêu thương.

Khi ấy, mẹ sẽ chẳng còn phải thức khuya để thêu áo cho em.

HOA RÂM BỤT

Ảnh : Nguyễn Ngọc Sơn

**Biết mình, biết người
Trăm trận, trăm thắng.**

Tôn Tử

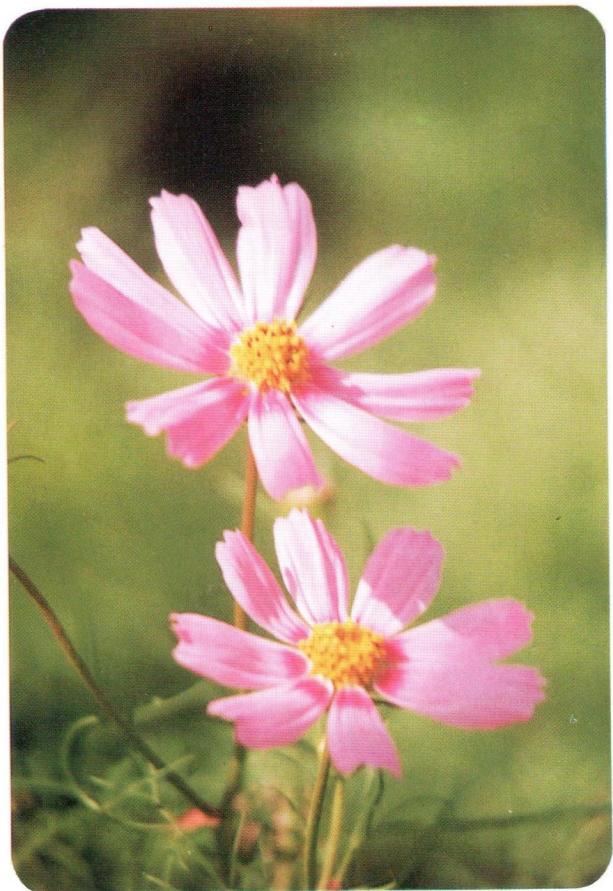
Hàng rào râm bụt gợi cho tôi những ưu tư về quê hương.

Đất nước tôi có đồng ruộng cò bay thẳng cánh, nhưng con người lại chia cắt thành những mảnh nhỏ với bờ đất bao quanh khiến cho máy cày, máy gặt không thể hoạt động. Vì thế nên nhiều người cứ leo dèo theo sau con trâu, cái cày của mấy ngàn năm trước.

Quê hương tôi có biển trời bao la, không khí trong lành. Nhưng nhiều người lại muốn xây nhà lầu, tường cao để tự giam thân trong ngực tù ích kỷ. Họ đổ rác, phóng uế ra ngoài đường, ngoài ngõ cho nhà riêng của mình sạch mà quên rằng chính họ cũng đang thở bầu khí chung của cả loài người.

Ước mong nhà với nhà chỉ ngăn cách bằng hàng rào râm bụt sơ sài để mỗi sáng cả hai bên chia đều cho nhau màu tươi trên cành hoa đỏ thắm.

HOA CÁNH CHUỒN

Ảnh : Đinh Toán

*Điều ta muốn người khác làm cho mình
hãy làm cho người khác.*

(Mátthêu 7,12).

Không hiểu ai đã đặt tên “vũ trụ” (Cosmos) cho loài hoa họ cúc mỏng manh này. Tên đó gợi ta nhớ đến tình thương bao la của vạn vật.

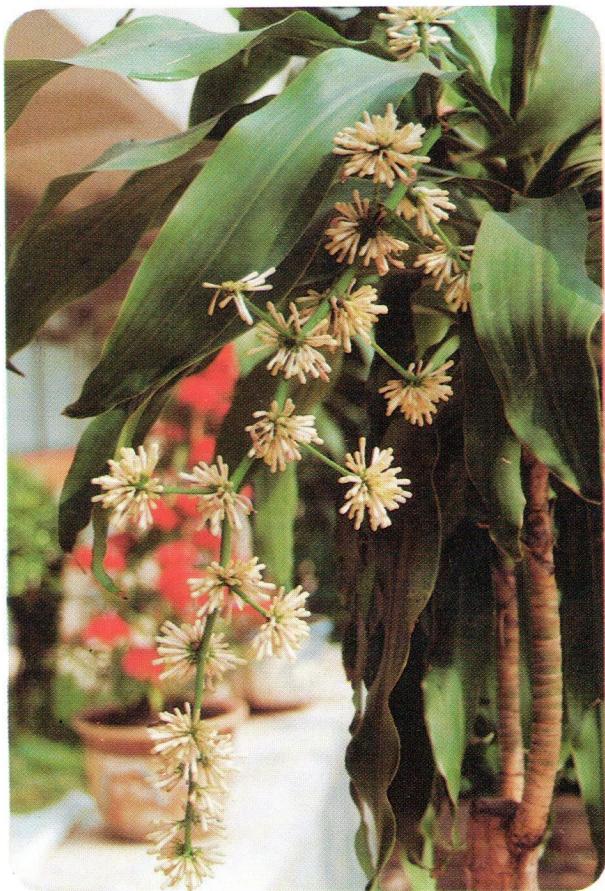
Một con giun vẫn gắng lê thân về chỗ đất ẩm để sống dù đã bị chân ta vô tình giẫm phải. Một thân cây dù bị chặt ngang vẫn không ngừng đâm ra những chồi non. Vạn vật yêu quý sự sống mình chẳng kém con người.

Thế mà bao nhiêu tôm cá, rau cỏ săn sàng hi sinh để giúp cho ta sống. Chúng hi vọng được sống mãi trong con người, vì chỉ con người mới có khả năng sống mãi nhờ tinh thần vượt trên vật chất.

Những đĩa cơm bỏ mưa, những rác bẩn đổ ra đường, những cuốn vở, cây viết bỏ đi nửa chừng...tất cả đều là những sự xúc phạm đến vũ trụ mà ta tưởng là vô tri, vô giác ấy.

Ta chỉ xứng đáng là người anh cả của vũ trụ khi biết chân thành yêu thương những đứa em vạn vật quanh mình.

HOA PHÁT TÀI

Ảnh : Tiễn Đạt

Nếu giàu, bạn cho cửa ;
Nếu nghèo, bạn cho lòng.

Ngạn Ngữ A Rập

Hoa Phát Tài nhắc nhở ta ý thức tiết kiệm và tinh thần nghèo khó. Loài hoa này có khi vài chục năm mới nở một lần và người Trung Hoa thường cho rằng : nhà nào có hoa nở sẽ làm ăn thịnh đạt suốt năm hay suốt cả đời người. Nhưng sự giàu mạnh của từng cá nhân hay của đất nước đều nằm trong việc nở tàn may rủi của một bông hoa.

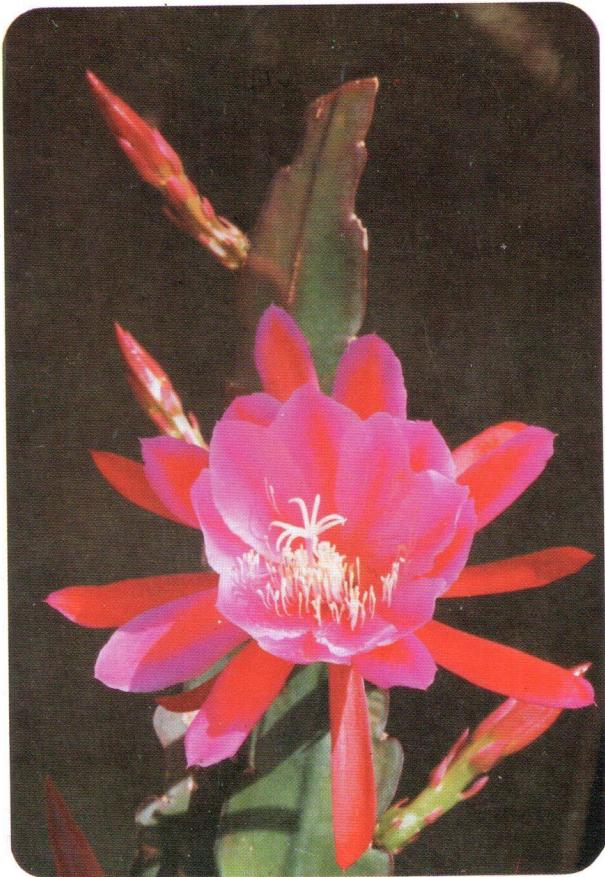
Mỗi ngày bao học sinh còn trốn học trong các rạp xi-nê thường trực, bao thanh niên còn lãng phí suốt buổi bên chén rượu quân cờ, bao cuộc hôi họp hay liên hoan tốn kém chỉ để ca tụng lẫn nhau thay vì tích cực học hành, làm việc. Anh đã gặp những đứa bé giành giật nhau húp bát nước phở ăn thừa ngay trong tiệm ăn góc phố.

Đồng bào ta nhiều người còn lãng phí nên quê hương ta còn khổ trăm bề.

- Anh đi kiếm vở cũ để làm tập giáp vì thầy anh bảo thế. Giá gạo, giá cùi mới lên làm ánh mắt mẹ thêm âu lo. Thầy anh bảo hãy tiết kiệm thời giờ, tiền bạc trong hoàn cảnh khó khăn hiện nay như những đồng tiền nhỏ ta bỏ vào con heo đất. Sẽ có ngày nó biến thành heo sống khi lòng rỗng đầy tiền.

- Thưa thầy, con chẳng còn xấu hổ khi dùng tập vở cũ nháp bài vì tâm hồn con vẫn trắng đẹp như các trang còn sót lại. Con không còn e ngại khi đạp chiếc xe xấu xí bên cạnh xe “cúp” bóng loáng của bạn bè vì nhờ nó chân con sẽ cứng cáp hơn trên đường đời sỏi đá sau này.

HOA QUỲNH

Ảnh : Nguyễn Kim Tiếng

Đồ dùng bẩn ta còn biết rửa,
tâm địa bẩn sao lại để yên ?

Ý Lãm

Loài hoa nở về đêm nhắc nhớ tôi hãy làm
đẹp cuộc đời vào buổi tối hôm nay.

Xin giã từ các bạn vì tôi muốn làm một ẩn
sĩ trong chốc lát. Dù các bạn có chế giễu hay
nói gì đi nữa tôi cũng quyết trở lại túp lều
hoang sơ của lòng mình để bình tâm suy
nghĩ về những hành động đã qua. Trong bóng
tối đêm thanh, tôi sẽ không xấu hổ vì những
giọt nước mắt ăn năn sám hối.

Tôi đã lãng phí quá nhiều buổi tối cho
những băng video hay cùng bạn bè la cà hết
quán nhạc này đến quán kem kia. Nếu chỉ
dành một phần thời gian ấy để học hành hay
làm việc, có lẽ đời tôi đã đẹp hơn và gia đình
tôi đã hạnh phúc hơn. Đàn em tôi đã bớt phải
bới moi thùng rác hàng đêm để nhặt nhạnh
bao nylon, vỏ cam, mảnh giấy. Chị em tôi đã
bớt phải đứng đường chờ khách để bán rẻ
thân xác của mình.

Dù trong bóng đêm không ai nhìn thấy,
bông hoa đời tôi bắt đầu hé mở khi tôi biết
vượt thăng chính mình.

HOA HỒNG

Không có tình yêu nào
lớn hơn tình yêu của người
biết hi sinh mạng sống vì bạn hữu mình.

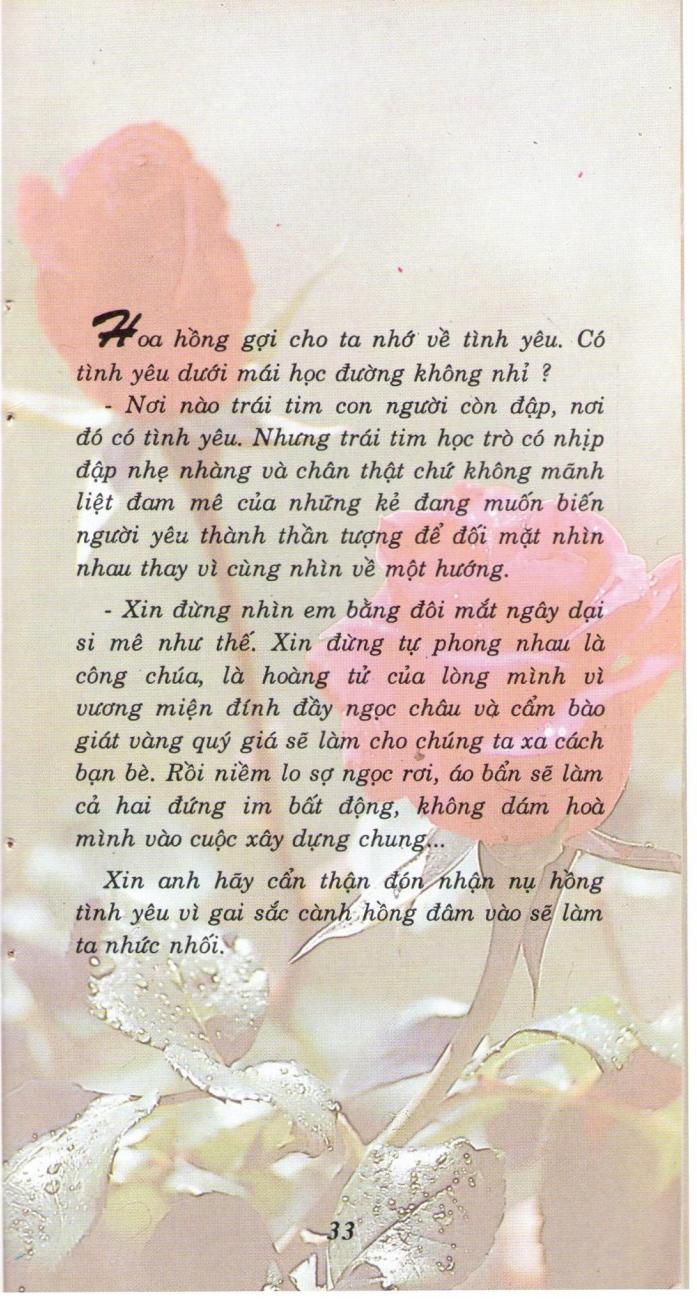
(Gioan 15,13)

Hoa hồng gợi cho ta nhớ về tình yêu. Có tình yêu dưới mái học đường không nhỉ?

- Nơi nào trái tim con người còn đập, nơi đó có tình yêu. Nhưng trái tim học trò có nhịp đập nhẹ nhàng và chân thật chứ không mãnh liệt đam mê của những kẻ đang muốn biến người yêu thành thần tượng để đổi mặt nhìn nhau thay vì cùng nhìn về một hướng.

- Xin đừng nhìn em bằng đôi mắt ngây dại si mê như thế. Xin đừng tự phong nhau là công chúa, là hoàng tử của lòng mình vì vương miện đính đầy ngọc châu và cẩm bào giát vàng quý giá sẽ làm cho chúng ta xa cách bạn bè. Rồi niềm lo sợ ngọc rơi, áo bẩn sẽ làm cả hai đứng im bất động, không dám hoà mình vào cuộc xây dựng chung...

Xin anh hãy cẩn thận đón nhận nụ hồng tình yêu vì gai sắc cành hồng đâm vào sẽ làm ta nhức nhối.

HOA XƯƠNG RỒNG

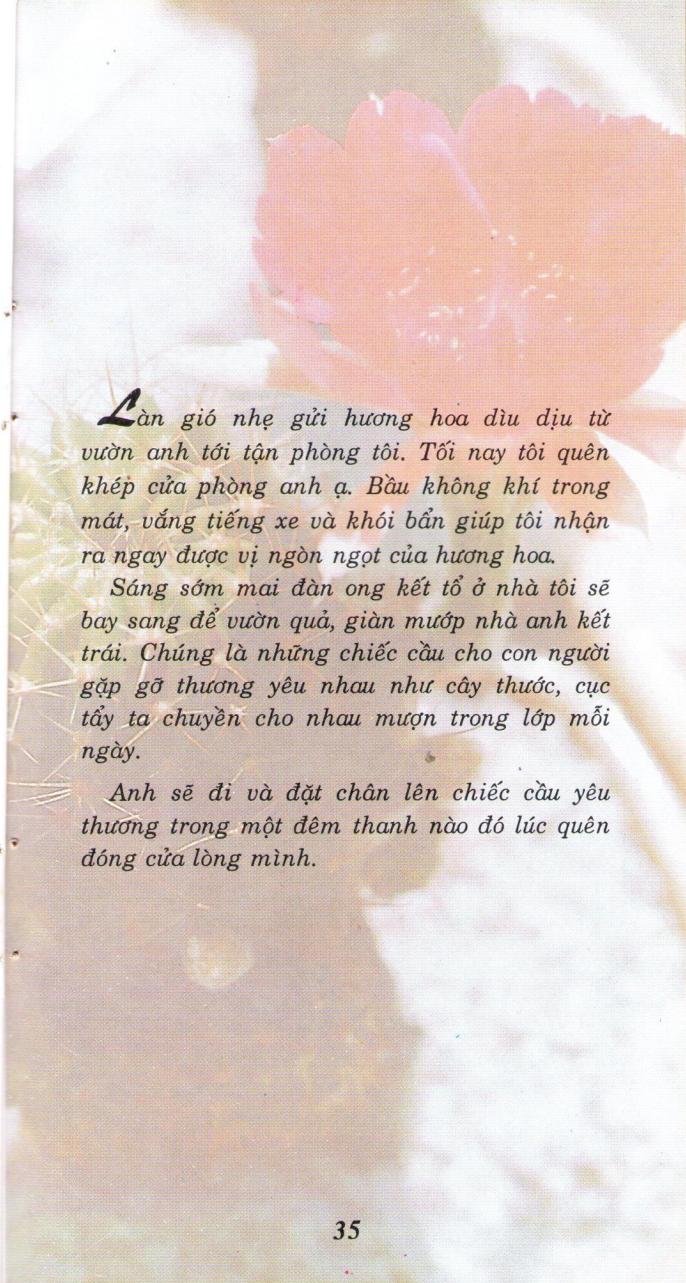

Ảnh : Vũ Anh Hiếu

Việc làm nên trước mọi người

Câu nói nên sau mọi người.

Lã Khôn

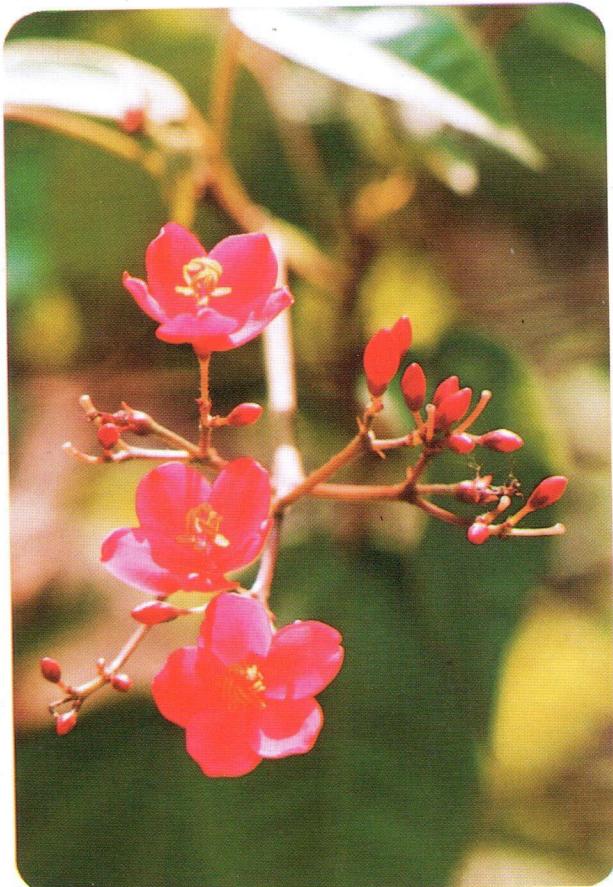

Làn gió nhẹ gửi hương hoa dịu dàng từ
vườn anh tới tận phòng tôi. Tôi nay tôi quên
khép cửa phòng anh ạ. Bầu không khí trong
mát, vắng tiếng xe và khói bẩn giúp tôi nhận
ra ngay được vị ngọt của hương hoa.

Sáng sớm mai đàn ong kết tổ ở nhà tôi sẽ
bay sang để vườn quả, giàn mướp nhà anh kết
trái. Chúng là những chiếc cầu cho con người
gặp gỡ thương yêu nhau như cây thuốc, cục
tẩy ta chuyền cho nhau mượn trong lớp mỗi
ngày.

Anh sẽ đi và đặt chân lên chiếc cầu yêu
thương trong một đêm thanh nào đó lúc quên
đóng cửa lòng mình.

HOA NHẤT CHI MAI

Ảnh : Đỗ Hữu Luận

Lời nói giản dị mà ý sâu xa
là lời nói hay.

Mạnh Tử

HÌNH NHƯ TÌNH YÊU CHÂN THÀNH

Anh xin tình nguyệt đưa em vào dại
dương bao la của tình người bằng con thuyền
nan nhỏ và chia sẻ với em bài học về tình yêu
của loài hoa.

Loài hoa nào cũng dạy ta về tình yêu chân
thành em ạ. Màu sắc của cánh, của nhụy, của
đài hoa, dù rực rỡ hay đơn sơ, đều là những
màu rất thật chứ không tô vẽ giả tạo bằng
những nét sơn phết bên ngoài.

Vì thế, xin đừng nhìn anh bằng đôi mắt ngây
dại si mê như thế vì anh chỉ là người thuyền
chài bình thường, và em cũng chỉ là cô thôn nữ
ngoan hiền giống như bao người con gái khác.
Đừng nhìn anh với đôi mắt lung linh sáng như
sao trời để anh khỏi làm em là ngôi sao Bắc
Đẩu, sợ rồi con thuyền chúng mình lạc hướng,
sẽ không tới được bến bờ mong ước.

Xin đừng yêu anh bằng tâm hồn ngưỡng mộ
tôn thờ. Đừng phong anh làm hoàng tử cao quý
của lòng em, vì áo cảm bào em khoác cho anh sẽ
làm anh vướng vít không thể sử dụng mái chèo.
Cả em nữa, hãy thay xiêm y thoát tha của nàng
công chúa diễm kiều. Hai đứa mình phải xắn
tay áo để chèo, để chống, để lái con thuyền theo
một nhịp yêu thương. Nếu không thuyền sẽ
tròng trành, xoay tròn giữa muôn sóng nước.

Hình như tình yêu chân thành chỉ thực sự
nảy mầm giữa những người ý thức mình là
người chứ không phải là thần tượng của lòng
nhau.

HOA SÚNG

Ảnh : Vũ Anh Hiếu

Tình yêu mà không có lí tưởng
chỉ là sự kết hợp tầm thường.

Nguy Nguy

HÌNH NHƯ TÌNH YÊU KHIÊM TỐN

L

oài hoa nào cũng dạy ta về tình yêu khiêm
tốn. Dù hình dáng thanh tao, sắc màu tươi tắn
đến đâu đi nữa, nhưng bao giờ hoa cũng gắn
bó với lá, với cành, bao giờ cũng hòa mình vào
cuộc sống chung. Có như thế hoa mới nhận
được dòng nhựa sống chảy đều trong cơ thể.

Vì thế, dù con thuyền có nhỏ bé mong manh,
em cũng đừng bỏ rơi người bạn tình chung thuỷ
đang cùng em đồng hành, em nhé. Trên mặt
biển đời chắc chắn em sẽ gặp những tàu buôn vĩ
đại, những tàu chiến oai hùng. Anh đọc thấy
trong mắt em niềm mơ ước giàu sang, hạnh
phúc, an vui. Nhưng tình yêu luôn đòi chung
thuỷ dù anh chẳng giàu có bằng người để tặng
cho em chiếc nhẫn kim cương quý giá hay lô
nước hoa mắc tiền, cũng chẳng thông giỏi như
người để đem cho em bằng bác sĩ, kĩ sư.

Em sẽ chỉ gặp thấy trên chiếc thương thuyền
đó những khai thác mua chuộc và nhận được
những ve vuốt lạnh lùng của bàn tay bằng đồng,
những nụ hôn cưỡng đoạt của đôi môi bằng bạc.

Em sẽ chỉ gặp thấy trên chiến hạm kia toàn
sắt thép bao quanh với đạn bom chờ nổ và hướng
niềm an bình giả tạo giữa lòng một ngực tù tàn
bạo thôi em.

Hình như tình yêu chân thật thường kín đáo
khiêm nhu. Càng khiêm tốn phục vụ, em càng
giữ được tình yêu tươi đẹp. Càng xuống thấp,
cây cỏ trong thung lũng tình yêu càng xanh tốt
nhờ bóng mát nước nguồn.

HOA LAN CHUỖI NHĒN

Ảnh : Nguyễn Như Khôi

*Yêu nhau không phải là nhìn nhau
nhưng là cùng nhìn về một hướng.*

Saint Exupéry

HÌNH NHƯ TÌNH YÊU TRONG TRẮNG

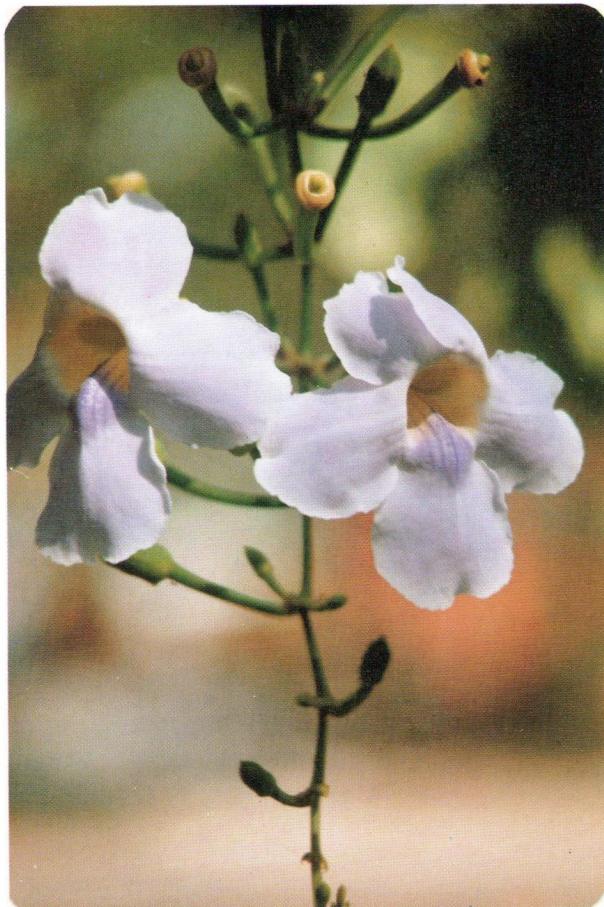
Loài hoa nào cũng dạy ta về tình yêu trong trắng, biết đợi chờ, tiến hóa theo thời gian. Chẳng có hoa nào nở sớm trước khi thành nụ và chẳng có nụ nào kết trái trước khi thành hoa.

Vì thế, xin đừng lại ở nụ hôn này thôi nhé, dù lòng em có rạo rực và người anh có bốc lửa vì dục vọng đam mê của mình. Anh không muốn đưa con chúng ta phải sinh ra trên mặt biển lênh đênh để đời nó khỏi trôi nổi, bồng bềnh theo sóng nước. Anh không muốn nó phải èo uột vì thiếu sữa, thiếu cơm. Cuộc hành trình còn dài em ạ. Nước biển sẽ làm cay mắt nó. Tiếng nó khóc sẽ làm em xót xa và tay chân anh bùn rún, để rồi không còn can đảm đi trên con đường.

Anh không muốn con chúng mình phải giành giật từng lon sữa bò, từng cái bao ni lông trong những đống rác ngập đầu như bao trẻ hiện nay. Chắc em cũng không nỡ để chúng sår rǎng vì cha mẹ vội hái ăn trái xanh tình yêu khi tuổi đời chưa đủ, việc học dở dang, sự nghiệp chưa thành, thiếu khả năng chung vai góp sức tạo lập một gia đình ấm no, hạnh phúc.

Hình như tình yêu trong trắng xin cả hai chúng ta không ngoan chờ đợi trái chín ngọt ngào và tôn trọng thân xác của nhau như bảo vật nhiệm mầu. Hạt mầm con cái chỉ sung mãn trong hồn lành, xác mạnh.

HOA CÁT ĐẰNG

Ảnh : Đinh Toán

Làm điều thành thật lòng ta yên ổn
và mỗi ngày một hay.

Làm điều gian đổi lòng ta băn khoăn
và mỗi ngày một dở.

Kinh Thư

HÌNH NHƯ TÌNH YÊU QUẢNG ĐẠI

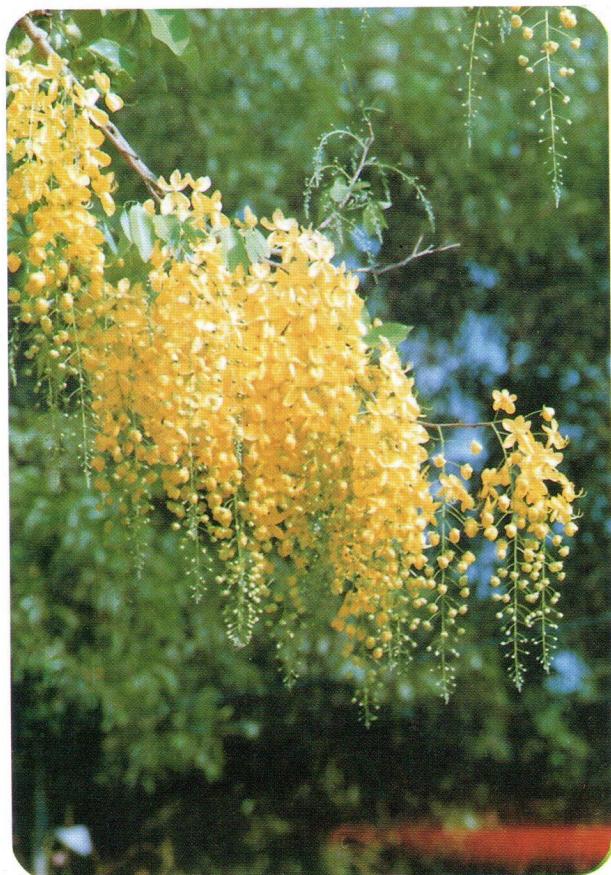
Loài hoa nào cũng dạy ta về tình yêu quảng đại. Dù màu sắc tươi đẹp, hương thơm thanh thoát, hoa chẳng bao giờ dành một chút cho mình. Hoa chỉ sống để làm đẹp cho đời, tỏa hương cho người. Hoa chẳng bao giờ biết bất mãn, giận hờn, ghen tị.

Vì thế, em hãy kẹp buồm thật nhanh và thả neo thật sâu trong vũng Tin Yêu vì sấm chớp này báo hiệu một cơn giông tố lớn. Những ngọn sóng bạc đầu của nghi kị giận hờn, những luồng gió ích kỉ tham lam sắp hành hạ con thuyền nhỏ bé. Em đừng lạ vì đây cũng chỉ là hiện tượng thông thường của biển đời trôi nổi.

Em sẽ nôn mưa, gào khóc vì say sóng. Anh cũng chẳng khoẻ hơn. Can đảm lên em. Đừng nầm đó than khóc một mình. Hãy vứt bỏ những gì nặng nề để con thuyền dễ dàng lướt theo chiều sóng. Chiếc đàn ghi ta với các đam mê của anh, đồ trang điểm với những sở thích của em, chăn màn, quần áo và những vật dụng tầm thường. Bỏ, bỏ hết để cứu lấy tình yêu là lẽ sống của chúng mình.

Hình như tình yêu quảng đại đòi hỏi chúng ta tha thứ cho nhau những lỗi làm thiếu sót và cởi bỏ những hành trang cồng kềnh, riêng lẻ để đủ sức cùng nhau đi trên con đường.

HOA MUỒNG BÒ CẠP

Ảnh : Nguyễn Như Khôi

Hạnh phúc dễ tìm nhưng khó giữ.

Tục ngữ Nga

HÌNH NHƯ TÌNH YÊU TUYỆT VỚI

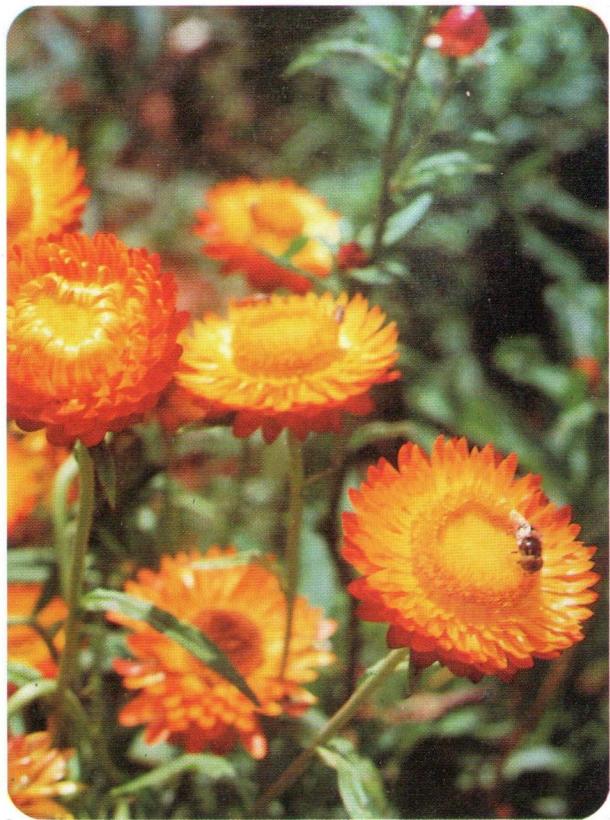
Loài hoa nào cũng dạy ta về một tình yêu tuyệt vời vì hiểu được ý nghĩa của hi sinh. Dù chỉ sống một đời ngắn ngủi nhưng hoa nào cũng nở hết sức mình, tỏa hết hương thơm, rồi sau đó lặng lẽ héo tàn như đi vào quên lãng. Thật ra dù con người có vô tình dừng đứng trước sự đóng góp của chúng thì Tao Hoá lúc nào cũng nhớ đến công lao của muôn loài.

Vì thế, dừng khóc nữa em, dẫu tình thế có gian khổ tột cùng. Thuyền chúng mình sắp vỡ và định mệnh muốn chôn vùi anh trong lòng biển khơi theo xác con thuyền nhỏ bé. Mảnh gỗ không đủ cho hai người bám. Anh đã hết sức bơi.

Dừng điên dại hi sinh theo anh. Em hãy bám chặt vào mảnh ván của con thuyền vỡ tan như một kỉ vật để đời. Em phải sống để kể lại lời di chúc của anh cho đàn con, đàn cháu, cho bạn bè xa gần trên khắp quê hương : "Xin hãy thắp lên ngọn lửa yêu thương trong hồn mình và hồn người". Can đảm lên em và bền gan chịu đựng cô đơn giây lát để mang lời cuối cùng của anh cho bao người thân đang chờ đợi ở bến bờ Hi Vọng. Chúng mình sẽ lại gặp nhau và sống bên nhau mãi mãi vì tình yêu mạnh hơn sự chết.

Hình như tình yêu tuyệt vời là tình yêu của người đã hi sinh mạng sống cho người mình yêu.

HOA BẤT TỬ

Ảnh : Đinh Huấn

Càng đi sâu vào tình yêu,
con người càng tiến gần tới sự bất tử.

Dostoevski

Loài hoa dạy ta về cuộc sống của những người không bao giờ chết.

Nhìn gần ta thấy mình khác cục đá, cỏ hoa, con thú. Nhưng dưới cái nhìn phân tích của khoa học, vạn vật chỉ là những phân tử, nguyên tử, điện tử ; chỉ là những carbon, hydrô, oxy, nitơ,...liên kết với nhau và biến đổi không ngừng. Từng giây phút ta hít khí oxy vào và thở khí carbonic ra. Từng giây phút ta nhận các chất khác từ đồ ăn thức uống rồi lại bài tiết chúng.

Vậy thì cái giữ cho ta vẫn là một con người trong mấy chục năm sống không phải là đám vật chất vô cơ hay hữu cơ kia. Cái làm cho ta thật sự là người chẳng phải là khuôn mặt đẹp và làn da trắng, chẳng phải là bộ quần áo đúng mốt hay tấm băng bác sĩ, kĩ sư. Thế nhưng bao người vẫn tự ti hay tự tôn vì những đám vật chất vô hồn đó.

Cái định hình cho vật chất ấy chính là tư tưởng, là tình yêu hay nói chung là tinh thần của con người. Chỉ có tinh thần mới vượt khỏi những giới hạn của không gian, thời gian, vật chất để làm cho ta sống mãi.

Đó là ý nghĩa của những cành hoa bất tử cắm lên mộ người chiến sĩ vô danh, người đã biết nghị cao và yêu mãnh liệt khi dâng hiến xác thân cho đất nước.

SỨ ĐIỆP LOÀI HOA

- Biên soạn : NGUYỄN NGỌC SƠN
- Chịu trách nhiệm xuất bản :
TOÀ TỔNG GIÁM MỤC TP. HỒ CHÍ MINH
- Tổng phát hành : TRUNG TÂM CÔNG GIÁO
72/12 Trần Quốc Toản, Q.3 - Tp. HCM
Điện thoại : 295.736

*

- Do Nhà Xuất Bản Tp. Hồ Chí Minh xuất bản.
Địa chỉ : 62 Nguyễn Thị Minh Khai, Q.1
Điện thoại : 225.340 - 296.764
222.726 - 296.713
- Giấy phép xuất bản số : 18-11/CXB
Cấp ngày 16-1-1995
In xong và nộp lưu chiểu tháng 2-1995.

*

- In 20.000 cuốn, khổ 9 x 17 cm
Tại Xí Nghiệp In Người Lao Động
123 - 127 Võ Văn Tân, Q.3 - TP.HCM
Điện thoại : 290.584